

Driemaandelijks

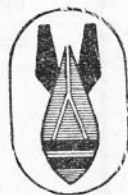
DE ONTMIJNER

Tijdschrift

van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUEREN
P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

ALB. GIRAUDLAAN, 105, SCHAERBEEK
— Telefoon : 16.00.73 —

N° 1

MEI 1956.

Waarde Vrienden Ontmijners,

Op 22 Juni 1946 verscheen in het Belgisch Staatsblad het statuut houdende oprichting van de vereniging zonder winst oogmerken van de verbroedering der ontmiijners van België.

Maar reeds lang vóór deze officiële datum had de Verbroedring blijk gegeven van een activiteit, waarop we met recht en reden mogen fier gaan.

Feitelijk hebt U de verbroedering in het leven geroepen vanaf het ontstaan van onze ontmiijningseenheden, omdat U spontaan hen hebt geholpen, die zich door het vallen van onze eerste slachtoffers, in een pijnlijke toestand bevonden, vol morele en materiële moeilijkheden.

1956 wordt de tiende verjaring van de stichting onzer vereniging. Het past dat we dit heuglijk feit op waardige wijze vieren.

Wanneer we eens even een terugblik op het verleden werpen, mogen we fier zijn op onze verwezenlijkingen. Tijdens de algemene vergadering van verleden jaar te Tervuren heb ik de gelegenheid gehad U de balans op te maken van de activiteit, die we, dank zij uw trouwe en bestendige steun, aan de dag hebben gelegd.

We hebben onze weduwen, gewonden en invaliden edelmoedig kunnen bijstaan, dank zij de toewijding, waarop we steeds mochten rekenen.

Onze wezen werden ook niet vergeten. Zij zijn voor het ogenblik in het bijzonder het voorwerp onzer bekommernissen.

We boden hulp aan enkele oud-makkers, die zich in een moeilijke toestand bevonden.

De herinnering aan hen, die op het veld van eer vielen, werd vroom in ere gehouden. In Wallonië en Vlaanderen werden gedenktekens opgericht, die hun gloriekoffer op waardige manier vereeuwigen.

Al deze verwezenlijkingen hebben natuurlijk vele offers gevegd. We hebben millioenen uitgegeven, die we door uw inspanning en met de medewerking van edelmoedige weldoeners, wisten te vergaren.

Onder deze weldoeners dient, met een bijzonder gevoelen van dankbaarheid, de naam van onze grote vriend uit Verviers, dhr Robert Rainotte, vermeld.

De tiende verjaring van de stichting onzer Verbroedering zal ons de gelegenheid bieden weer eens allen bij elkaar te zijn en de goede en kwade dagen uit ons leven als ontmiijner in herinnering te brengen.

Uit ganser harte nodig ik U uit om op 24 Juni a. s. samen te komen in de goede stad Brugge, waar dit jaar onze algemene vergadering doorgaat.

Na reeds zoveel aan andere te hebben gedacht, is uw bestuur van mening dat bij deze plechtigheid ook haar getrouwen niet mogen vergeten worden. Daarom werd beslist dat het middagmaal gratis zal worden opgediend aan al de leden, die hun bijdrage dit jaar betaalden en aanwezig zullen zijn op onze algemene vergadering.

We verwachten U zo talrijk mogelijk te Brugge.

Uw Voorzitter,
Generaal SEVRIN

Ontmijners, Verzameling

Op onze algemene vergadering, te Gent drie jaar geleden gehouden, aanvaardde onze diepbetreurde majoor PORREWIJCK het voorzitterschap van het redactiecomité van ons bulletijn.

Zijn zo plots als brutaal afsterven verhinderde hem iets in die hoedanigheid te presteren.

Op verzoek van onze voorzitter, generaal SEVRIN, heb ik aanvaard mijn best te doen om onze betreurde Majoor zo goed mogelijk te vervangen, onder voorwaarde nochtans dat ik op uw aller medewerking kan rekenen.

Ik weet dat men zich nooit te vergeefs tot de ontmijners richt.

Neemt zoveel mogelijk deel aan de werking van onze prachtige Verbroedering.

Nodigt al de oud-makkers uit om tot onze rangen toe te treden. Eerlang hebt U de gelegenheid zulks te wagen.

Woont allen onze algemene vergadering bij, die dit jaar te Brugge op 24 Juni doorgaat.

Vraagt aan uw echtgenote dat ze U vergezelle. Zij zal zich kunnen rekenschap geven van de prachtige verstandhouding, die in onze grote familie heerst.

Ik roep U dus toe :

ONTMIJNERS, VERZAMELING
ALLEN NAAR BRUGGE OP 24 JUNI A. S.
 Majoor Bonmariage.

Onze Algemene Vergadering van 1956

Het staat vast, dat onze Algemene Vergadering 1956, zal doorgaan op Zondag 24 Juni 1956, te Brugge. Op dat programma vinden wij, zoals ieder jaar, een mis ter nagedachtenis van de gevallen ontmijners, het neerleggen van bloemen, de statutaire vergadering en een gezamenlijk eetmaal.

Alles is zodanig geregeld, dat iedereen rond 14 U. kan vrij zijn om hem toe te laten, de stad met zijn merkwaardigheden te bezichtigen, of zelfs een bezoek te brengen aan de kust.

De leden, die hun bijdragen hebben betaald, mogen gratis aanzitten aan het gezamenlijk eetmaal en kunnen verder genieten van grote vermindering op het spoor.

Waar kan men zijn lidgeld storten ?

ANTWERPEN - Aalmoezenier Deckers, spoorwegtroepen, Hoogboom, P.C.R. 1081.47.

BRABANT - Verbroedering der Ontmijners, Brabant, Brussel, P. C. R. 8173.53

HENEGOUWEN - M. Hulsagen, 151, rue Bellière, Marcinelle, P. C. R. 2137.50.

OOST-VLAANDEREN - M. Van Cleven, 5, Eyzesevelde, Gent, P. C.R. 4511.80

WEST-VLAANDEREN - Major Samijn, 16, Touroutsestwg, St Andries - Brugge P. C. R. 3450.69.

LUIK - Verbroedering der Ontmijners Luik P.C.R. 7902.11

De overige storten op de P. C. R. van het Hoofdbestuur, N° 7537.94, 30 St Jansstraat, Tervuren.

Er zal een postkwittantie gestuurd worden aan al de leden die op 1 Juni nog niet betaald hebben.

Nog Eenmaal

Op 28 Maart ll. kwam de droeve mare : « Hypolite Janssens, zwaar gewond » en wat later : « Janssens overleden in het Militaire Hospitaal van Leopoldsburg ».

Elf jaar na het eindigen van de oorlog had hij als opdracht ontvangen een springtuig te gaan weghalen op de heide van Helchteren. Hij had het tuig nog maar eventjes opgenomen en een zware ontploffing deed zich horen gepaard met een gloeiende vlam.

JANSSENS, was 51 jaar oud, gehuwd en vader van een kind.

Zo staan de ontmijners in de bres, wij kunnen bijna zeggen, sinds 1940. Hun taak gaat voort, de dood bespiedt iedere stap die zij doen, in het bouwland, het bos, in de weide en zelfs op het oefenplein. Zij weten het, zijn op hun hoede en toch gebeurt nog het onvermijdelijke.

Op Paasmaandag werd Janssens ter grave gedragen te Scherpenheuvel waar hij woonde. De Baseliek was te klein, zo groot was de toeloop van vrienden en kennissen. De Ontmijners nog in dienst waren flink vertegenwoordigd. Verders noteerden wij nog te tegenwoordigheid van Kolonel Brichant, Korpsverste, de Commandanten Merx, Masset, Dohet en Samijn. De oud-ontmijners, zeer talrijk in deze streek, waren van heinde en ver opgekomen om een laatste groet te brengen aan hun gevallen makker.

Aan het sterfhuis werd de militaire loopbaan geschetst door zijn overste Commandant Merx, die de bijzondere nadruk legde, op de flinke wijze van dienen van de aflijvige, op zijn deugden, zoals grote kamaraadschappelijkheid, zijn gediensstigheid, zijn verdraagzaamheid en bijzonder zijn offergeest, waarvan hij ten slotte het slachtoffer is geworden.

Kolonel Brichant, in naam des Konings spelde het Kruis van Ridder in de Leopoldsorde op het rouwkleed.

Op het kerkhof brachten Makkers Baents en Devleeschouwer respectievelijk in de naam der Verbroedering en het lager personeel van de sectie een afscheidsgroet aan de overledene.

Ten slotte las makker Hendrickx, secretaris van de sectie Scherpenheuvel een gelegenheidsgedicht voor dat de aanwezigen tot in het diepste van hun hart ontroerde.

Sectie Oost-Vlaanderen - Karnavabal

Op Zaterdag 18 Februari hebben wij ons jaarlijks feest gehad. Ditmaal was het een Karnavalbal, dat, niettegenstaande het gure weder, zeer veel bijval genoot; de zaal van U. F. A. C. was goed gevuld.

Met groot genoegen mochten wij de tegenwoordigheid begroeten van Generaal en Mevrouw Timperman, Kolonel Terlin en Mijnheer Leys, Voorzitter der Genie.

Mijnheer Scheiris, Voorzitter V. O. V. 40-45 liet zich verontschuldigen wegens rouw, en spijtig genoeg kon onze Voorzitter Mijnheer De Backer niet ons midden zijn, gezien de slechte wegegstellenis.

Ondervoorzitter Van Cleven was ook van de partij en dankte al de aanwezigen voor hun opkomst, Mijnheer Leys nam het woord in de Franse taal, in naam der Genie.

Al onze makkers hebben hun best gedaan om de goede gang van het feest te verzekeren. De vrolijke stemming werd in de zaal gebracht door onze dynamische en sympathieke feestleider Edgar Van de Veegaete, welke spijtig genoeg ons zijn laatste optreden aankondigde, maar daarover is het laatste woord nog niet gezegd.

Er waren veel travesti's en ieder heeft zich naar hartelust kunnen vermaken. Tussenin hebben wij twee nummertje gehad van een danseresje van 10 jaar, de kleine Aetitia Simoens, welke veel bijval kende, Ninn Chantal als charmezangeres, wist de koppeltjes te bekoren.

Alles verliep zo goed dat een uur verlenging aan het bal diende gegeven te worden.

En in de vroege morgenuren en de koude vrieslucht keerde eenieder huiswaarts met een hartelijk tot wederziens!

De Sekretaris.

BIJ HET VULLEN VAN EEN SPRINGPUT

Een Ontmijner gedood

DRIE ANDERE ARBEIDERS ONTSPRONGEN ALS BIJ WONDER AAN DE DOOD

De losbranding van een ontploffing, die Maandag 11 Juli, te 13.05 u., de ruiten deed daveren in de omgeving van het vernielingscentrum te Westrozebeke, verwittigde de omwonenden dat er zich een ongeval had voorgedaan. Twee-

maal daags immers, te 11,30 u. en te 16 u., wordt in het ontmijningscentrum van Westrozebeke, springstof tot ontploffing gebracht, oorlogstuigen, meestal overblijfselen van twee oorlogen. Deze ontploffing echter was ontijdig en men

mocht terecht vrezen dat er slachtoffers te betreuren waren.

Inderdaad was het op het grondgebied Poelkappelle tot een verschrikkelijke ontploffing gekomen in volgende omstandigheden. In een trechervormige put met een diepte van ongeveer 12 m. en een even grote doorsnede aan de oppervlakte was men te 13 u. begonnen met ontplofingstuigen op te stapelen die te 16 u. moesten vernield worden bij middel van het gebruikelijke ontploffingssysteem dat op het laatste ogenblik wordt aangebracht.

Terwijl de werklieden Albert Rassalle uit Wijtschate en Ostelinck uit Gent granaten en dergelijk tuig aanbrachten, stapelde de 48-jarige Henri Vergote, wonende Jonkershovesteenweg, 62 bis te Merkem, de stukken op in de bodem van de put.

Plots echter kwam het tot een verschrikkelijke ontplofing. Aarde en stof, evenals stukken ijzer, werden in de lucht geslingerd, Albert Rassalle was ten gronde geslingerd doch bleef ongedeerd, Oosterlinck werd lichtjes aan het been geraakt door weggeslingerde aarde, terwijl zekere De Neve uit Aalst, die juist voorbij de put kwam, lichte kwetsuren opliep in het gezicht.

Onmiddellijk na de losbranding en terwijl rook en stof de opzoekingen nog sterk belemmerden, snelden de overlevenden hun werkmakker Henri Vergote ter hulp. Hier kon echter geen hulp meer baten, de man moet werkelijk op slag zijn gedood, alleen zijn erg verminkt lijk vond men terug, het hoofd letterlijk afgesneden.

Vanuit het vernielingscentrum rukten dadelijk hulpploegen uit. Geestelijke bijstand werd verleend door E. H. Onderpastoor uit Staden die het slachtoffer in extremis het H. Oliesel toediende.

Het militaire auditoraat werd verwittigd, dhr Substituut De Gheest vergezeld van Griffier Braem kwamen ter plaatse. Ook Kolonel Brichant, Korpsverste, en talrijke legeroversten kwamen ter plaatse.

Het ongeval verwekte begrijpelijkerwijze grote ontroering. Henri Vergote was gekend als een voorbeeldige werkmakker, die zijn taak met grote toewijding verrichtte. Sedert 1940 reeds werkte hij in het vernielingscentrum waar hij door iedereen geacht was.

Samen met zijn echtgenote Irma Maekelberg stichtte hij een schoon gezin dat thans 10 kinderen telt. Vijf jaar geleden had hij voor de zijnen een mooie nieuwe woning gebouwd. Lang heeft hij echter van dat huiselijk geluk niet mogen genieten.

Wij troffen er een huis vol droefheid aan, waar een ingoede vader al te vroeg was weggerukt.

Aan de zo erg beproefde echtgenote en kinderen biedt « Het Wekelijks Nieuws » zijn kristelijk medevoelen.

Het Wekelijks Nieuws 16-7-55

De begrafenis had plaats onder een grote toeloop van volk.

Waren onder meer aanwezig, Kolonel Brichant, korpsverste, Majoor Samijn, voorzitter sectie West-Vlaanderen, Komdt. Merx, Samijn, Dohet, Kap. Cogneau, volksvertegenwoordiger, de Groot Aalmoenenier Deckers en verschillende afvaardigingen der Ontmijners.

Aan het sterfhuys hield Kolonel een gepaste lijkrede, waarin hij de militaire loopbaan schetste van de aflijvige en de nadruk legde op zijn grote verdiensten als militaire werkmakker-ontmijner en die ten slotte zijn leven gaf voor volk en land.

Op het kerkhof sprak makker Baents, in naam de Verbroedering, een afscheidswoord uit en beloofde plechtig dat de Vereniging alles in het werk zal stellen om het lot dat deze prachtige vlaamse familie trof te verzachten.

Verzuchtingen

We leven ontegensprekelijk in het tijdperk van de verzuchtingen. Immers, regelmatig hoort men een of andere categorie burgers bepaalde eisen naar voren brengen. In al de lagen van onze samenleving treft men personen aan, die zich op materieel of sociaal gebied verongelijkt voelen.

Weinige Belgen - o, die eeuwige vitters ! - voelen zich tevreden met hun lot. Wij, ontmiijners, vormen geen uitzondering op de regel. We geven zulks volmondig toe. Toch zijn onze eisen alleen van morele aard. We vragen slechts de officiële erkenning van de ene of de andere hoedanigheid, wat ten slotte een magere troostprijs betekent voor de talloze schitterende diensten, die we hebben bewezen.

Door afdanking van manschappen, ontbinden van eenheden, slonk de eertijds hoge getalsterkte van de ontmiijningstroepen tot een handvol soldaten, die men binnen kort op de tien vingers zal kunnen tellen.

Alhoewel de effectiefbependingen een logisch gevolg waren van de vorderingen der uit te voeren werken, staat het nochtans vast dat deze maatregelen werden getroffen met weinig overleg en bovendien van een onverklaarbare ondankbaarheid getuigden.

Hoe zou men anders de laatste effectievenvermindering kunnen bestempelen? Oordelen we zelf. Veteranen werden naar huis gezonden, die hun deel hebben gehad in al de ontmiijningswerkzaamheden : aan de kust, in de Ardennen, het fort van Antwerpen. Bommen en millioenen andere gevaarlijke tuigen werden door deze mannen onschadelijk gemaakt. Deze afdanking gebeurde zonder dat zelfs de verdienstelijksten onder hen een kleine onderscheiding kregen als blijk van waardering voor hun durf en moed. Geen enkele geste in hun voordeel werd gedaan. Niemand heeft hun tot afscheid « dank » toegeroepen.

Dank voor de tien jaar loyale en uitstekende diensten; dank voor de moed, waarmee Ge tien jaar lang dagelijks het gevaar hebt getrotseerd; dank voor de talrijke levens, die Ge hebt gespaard; dank voor de bossen, de velden, die Ge hebt bevrijd van hun mijnen; dank voor de zovele bommen, die onschadelijk gemaakt werden.

We zeggen U nogmaals dank omdat Ge met zoveel heldenmoed zijt teruggekeerd, daar waar een uwer makkers daags te voren was gevallen; dank voor de zelfverloochening die U in stilte hebt aan de dag gelegd, zonder een gemakkelijk te verwerven roem na te streven.

Dank U, Vrienden Ontmijners. Ditmaal zegt uw Verbroedering : DANK.

Huldebetoon aan het Gedenkteken.

Naar de wens van onze voorzitter, generaal SEVRIN, heeft de Verbroedering op 21 Juli 1955 een plechtige hulde gebracht aan haar doden door het neerleggen van bloemen aan het Nationaal gedenkteken der Ontmijners te Stavelot.

Na een Te Deum, gezongen in de abdijkerk, hebben burgemeester Daxhelet, dhr Dr Prignon en dhr Robert Rainotte prachtige bloemenruikers neergelegd, zowel aan het monument der gesneuvelden uit de twee oorlogen als aan het Nationaal gedenkteken der ontmiijners. Waren aanwezig : Kdt Dohet, Adj. Reul, 1° sm. Joris, dhr Jennekens

en de korporaals Dans, Gérardon, Luts, Loncelle, Mulders en Tihar. Lieten zich verontschuldigen : Generaal Sévrin en Kdt Vanderydt.

Tijdens de minuut ingetogenheid dacht men piëteitsvol aan de 110 helden, Walen en Vlamingen, die, in alle eenvoud, hun leven hebben gegeven om het onze te vrijwaren.

De lijst onzer slachtoffers is jammer genoeg nog niet volledig, vermits de naam er dient aan toegevoegd te worden van onze makkers VERGHOTE, en JANSSENS, Hypoliet, in bevolen dienst gedood, respectievelijk op 11-7-1955 en op 28-3-1956.

Onze algemene vergadering van het jaar 1955

VERSLAG VAN DE DAG

Bij een zeer heldere morgen, voorbode van goed weder, had de verzameling plaats op de Markt te Tervuren. De afvaardigingen van de verschillende afdelingen hadden er zich in orde opgesteld om te defileren door de rustige straten van deze Brabantse gemeente. Voorafgegaan door de harmonie « Concordia » ging onze zeer talrijke groep bloemen neerleggen aan de verschillende dodengedenktekens : van de gemeente Tervuren, de Genie en de Karabiniers-Wielrijders.

Onder de aanwezigen bemerkten we afvaardigingen met vaandel van de politieke gevangenen van Soltau, de Invaliden, de N.S.B., de politieke gevangenen, de krijgsgesneuvelden, van de V.V.V.

Het voorbijtrekken van de stoet, waarvan de volgorde door kapitein Cogneau zeer flink werd geregeld, werd besloten met een ontvangst op het gemeentehuis. In hartelijke bewoordingen heette ons burgemeester Soetemans, omringd door schepen Liberton en raadslid Simons, welkom en herinnerde aan de voornaamste feiten uit de campagne van de ontmiijning in België. Voor iedereen had hij een vriendelijk woord en generaal Sévrin, voorzitter van de Verbroedering, dankte hem met gepaste woorden.

Daarna werd een plechtige mis gezongen door aalmoezenier Deckers.

Algemene Vergadering

In het lokaal « Au Cercle » ging de algemene vergadering door, geopend door generaal Sévrin.

De aanwezigen waren talrijk opgekomen. Men noteerde makkers uit al de hoeken van het land.

Generaal Sévrin gaf de historiek van de Verbroedering van af haar stichting en maakte tevens de balans op van haar activiteiten sedert haar bestaan.

Hierna volgen enkele breedvoerige gegevens uit de rede van onze voorzitter. We geven ze hier weer voor al onze leden, in het bijzonder voor hen, die afwezig waren.

BESTE MAKKERS ONTMIJNERS,

Het is tien jaar geleden, dat rond deze tijd, de ontmiijners-eenheden tot stand kwamen. Het was inderdaad op 12 September 1944 dat de Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Springtuigen in het leven werd geroepen en dat iedere provincie haar sectie kreeg.

Einde Februari 1945 richtte het Ministerie van Landsverdediging twee Ontmiijnersbataljons op.

Opgeroepen in het begin van de maand Maart vingten zij hun werkzaamheden aan in Mei, na enkele gedenkwaardige avatar's.

Het heldentijdperk der ontmiijners was begonnen.

Het is tien jaar geleden en ik moet U niet meer wijzen op de snelle en schitterende uitslagen bekomen dank zij uw volharding en uw moed.

Ik wil echter niet heenstappen over de indrukwekkende lijst onzer verliezen aan mensenlevens; 110 makkers gaven hun leven opdat België zou herleven. Wij mogen hen niet vergeten.

Onze gedachten gaan ook naar al diegenen, die sinds de stichting van onze Verbroedering zijn heengegaan, en bijzonder naar onze betreurde Majoor René PORREWIJCK, waarvan de nagedachtenis nog zo levendig is in ons midden, waar hij een leemte heeft gelaten die nooit meer kan aangevuld worden.

★

Op deze tiende verjaardag vinden wij het gepast een terugblik te werpen op hetgeen werd verwezenlijkt, van waar wij vertrokken zijn en waar wij thans staan.

Onze Verbroedering is ontstaan uit uw edelmoedigheid en uw broederlijkheid. Bij de eerste ongevallen zagen wij de makkers der gesneuvelden, spontaan en uit eigen beweging, hun penning storten ten bate der beproefde families.

Niettegenstaande dit prachtig gebaar, bleek het weldra dat andere middelen nodig waren om afdoende hulp te kunnen bieden.

Dat was de oorsprong van vergaderingen, feesten, tentoonstellingen en andere feestelijkheden, van aard om geld in te zamelen ten bate van de slachtoffers der ontmijning.

Iedereen stond in de bres en het geld stroomde letterlijk in de kassen van onze sociale werken.

Sommige werden rijk, andere, niettegenstaande grote krachtsinspanningen, bleven misdeeld, wat voor gevolg had dat de tegemoetkomingen verschilden van de ene kas tot de andere.

Daar echter strenge rechtvaardigheid gelijke rechten voor ieder vereiste werd besloten al de kassen samen te smelten. Zo kwam onze Verbroedering tot stand op 22 Juni 1946.

Op de 2000 ontmijners lieten er zich rond de 1500 inschrijven in de Verbroedering, alhoewel er op 30 Juni 1946 reeds verschillende eenheden waren afgeschaft en feitelijk slechts maar de provinciale secties overbleven. Thans schommelt ons ledenaantal rond de duizend en wij koesteren de hoop dat wij, met uw aller medewerking, deze getalsterkte nog lang kunnen behouden. Maar ik herhaal het : dit hangt grotendeels van U af.

De Verbroedering is dus ontstaan uit een geestdrift van gulhartige broederlijkheid ten overstaan van de nood der onzen.

Zij bleef deze weg volgen : sinds haar stichting gaf zij zeer belangrijke sommen uit aan hulp :

Gewonden : 300.000 fr.

Weduwen : 500.000 fr.

Wezen : 350.000 fr.

Invaliden : 200.000 fr.

Misdeelde leden : 200.000 fr.

Overlijden : 10.000 fr.

Waar haalden wij deze belangrijke sommen ? Zij zijn de vruchten van de talrijke feestelijkheden, bals, enz., die door de verschillende secties werden op touw gezet, alsook van de verkoop van boeken.

Talrijke tentoonstellingen werden zowat overal ingericht, nl. te Brugge, Gent, Namen, Kortrijk, Ronse, Antwerpen, Leuven, Luik, Charleroi, en op veel andere plaatsen, waar door wij in het bezit kwamen van aanzienlijke sommen..

Wij vermelden bijzonder deze van Brussel, ingericht in de zalen van het grootwarenhuis « Au Bon Marché », die niet minder dan 750.000 fr. opbracht.

Vermelden we ook de Ontmijnersweken die plaats vonden te Verviers en aan de kust, dank zij onze vriend en wel-doener Rob RAINOTTE en enkele liefvallige medewerkers uit Verviers. Nooit zullen we voldoende erkentelijkheid kunnen betonen voor wat onze vriend Bobby deed voor de ontmijners. Meer dan een miljoen bracht hij ons aan.

Onze bedrijvigheid ging verder. Wij hadden ons tot doel gesteld de nagedachtenis van onze dierbare slachtoffers te vereeuwigen. Wij menen niet aan onze plicht te kort gekomen te zijn.

Het eerste gedenkteken werd door Luik opgericht te Lierneux, waar drie ontmijners vielen. Vervolgens werden er andere opgericht, namelijk te Rendeux, Grupont, Sibret, Blankenberge, De Panne, Meerdaal, Westrozebeke, Elsenborn en Stavelot.

Wij kregen ten slotte het Nationaal gedenkteken te Stavelot, dat door het initiatief van Luik en de goedkeuring van het Hoofdbestuur tot stand kwam, en met grootte plechtigheden, in tegenwoordigheid van zijn K.H. Monseigneur Prins Albert van Luik, in September 1953 werd onthuld.

Hier ook hielp ons weer de Heer Rainotte met al zijn vertrouwen en fiere wilskracht de onmisbare fondsen verzamelen, ten einde ons bezit te vrijwaren.

Sinds verleden jaar worden op 21 Juli bloemen neergelegd aan de voet van deze gedenksteen door een afvaardiging van de Verbroedering. Dit jaar zal de Voorzitter, vergezeld door een afvaardiging van de sectie en van de leden van het hoofdbestuur, zich opnieuw naar Stavelot begeven. Onze vriend Pierreuse stelt ons voor een afvaardiging naar Grupont en Rendeux te voeren.

Ik zelf zal mij gaan neerbuigen en bloemen leggen aan de voet van de gedenksteen van Blankenberge en De Panne.

Allen, die willen hulde brengen aan hun wapenbroeders, gevallen op het veld van eer, kunnen zich bij deze afvaardigingen voegen.

Waar staan wij op het gebied van onze eisen ? Wat hebben wij bekomen ? Wat dient er nog gedaan en verwezenlijkt te worden ? Wat staat ons nog te wachten ?

Wij hebben volledige voldoening bekomen in zake vergoedingspensioenen, aangezien de voordelen van deze wet werden uitgebreid tot gans het militair en burgerlijk personeel van de Ontmijningseenheden, op welke datum het schadelijk feit ook mocht gebeuren of voorgevallen zijn.

Het M. L. V. heeft ook beslist dat de oud-ontmijners, die naar andere eenheden overgingen, het recht behielden

het ontmiijnersherkenningsteken te dragen, waarop ze oprecht fier zijn.

De andere eisen werden grondig onderzocht door de commissie Lebert, belast met het omwerken in gepaste voorstellen der wensen van de oudstrijders 40-45. De commissie heeft een reeks gunstige wenssen overgemaakt aan het Kabinet van de M. L. V. De ontmiijnersbelangen bekleden hierin een voorname plaats, doch wij vermoeden nog niet welk lot hun zal beschoren worden.

Ook onze eisen aangaande de kwetsuurstreep, de ere-tokens, het statuut van de oudstrijders 40-45, waardoor de diensten volbracht door de ontmiijners tot op 15 Juni 1949 (het leger werd toen immers op vredesvoet geplaatst) in rekening zouden mogen gebracht worden als oudstrijder, de prioriteitswet voor het begeben van staatsbedieningen, enz., werden niet vergeten.

Wij koesteren ook de zoete hoop dat aan ons zal gedacht worden bij het opmaken van het wetsontwerp dat de bijkomende diensten voor het pensioen moet uitbreiden tot de oudstrijders 40-45.

Luidens ingewonnen inlichtingen zou dit ontwerp de volgende zinsnede bevatten : (dit ontwerp is nog niet neergelegd.)

« Zou dubbel tellen voor de militairen, na 28 Mei 1940 » bij de ontmiijning van sommige delen van het land onder » Belgisch militair commando te werk gesteld : de duur van » de tewerkstelling bij die dienst. »

Wij beloven U de draagwijdte van deze wijzigingen grondig te onderzoeken zodra wij de officiële tekst zullen in handen hebben. Wij zullen desnoods voorstellen doen opdat wij volledige voldoening zouden bekomen.

Dit alles werd tot op heden nog niet verwezenlijkt, doch wij letten op de zaak en zullen geen gelegenheid laten voorbijgaan om de verwezenlijking van uw rechtmatige eisen tot een goed einde te brengen.

Het valt aan te stippen dat de andere oudstrijders niet verder staan dan wij. De minister heeft beloofd een gezamenlijke oplossing te geven aan al de verzuchtingen der oudstrijders 40-45.

Dit alles toont duidelijk aan dat het ogenblik nog niet is aangebroken waarop de leden van uw Hoofdbestuur kunnen rusten. Zij moeten en zullen nog lang in de bres staan.

Doch hiertoe zullen zij alleen de nodige wilskracht vinden, als gij allen getrouw zult blijven aan de Verbroedering en zo mogelijk haar aantal leden nog zult aandikken.

Wij hebben immers nog een ander heilig doel te berei-

ken. Hebben wij niet plechtig beloofd te waken en te zorgen voor de diepbeproefde families der slachtoffers van de ontmiijning ?

Deze belofte, menigmaal hernieuwd, zult gij getrouw blijven omdat gij ontmiijner zijt gebleven tot in het diepste van uw ziel, titel die nog altijd ieders bewondering afdwingt. Zonder Verbroedering zal deze glorierijke titel in het niet verzinken en uw heldendaden zullen weldra vergeten zijn.

Wij hebben ons nog ten doel gesteld ons voornamelijk bezig te houden met de studies en de opvoeding onzer wezen. Onze vurigste wens is en blijft aan deze onschuldige slachtoffers der ontmiijning hetzelfde onderricht te geven als zij zouden gekregen hebben zo hun vader nog in leven ware geweest.

Wij zullen verder de meestbegaafden steunen opdat zij de hoogste positie zouden kunnen bereiken, met de middelen van het Fonds dat wij dit jaar gesticht hebben.

Wij zijn thans nauwkeurig ingelicht aangaande de tussenkomsten waarop de wezen recht hebben en wij kunnen met juistheid bepalen wat er ons te doen staat.

De Dienst der studies van het M. L. V. bekostigt het inschrijvings- en schoolgeld, verzekering tegen ongevallen, het bekrachtigen der diploma's, reis- en verplaatsingskosten.

Het Werk der Weduwen en Wezen kan tussenkomen, in geval van geringe inkomsten, voor het aanschaffen van schoolboeken, verplaatsingskosten, half-pensioengeld, enz.

Wanneer het blijkt dat deze subsidiën ontoereikend zijn, grijpt onze Verbroedering in, opdat het kind zijn studien zou kunnen voltooien zonder de minste hinder of kosten voor de familie. De weduwen en voogden zijn thans degelijk ingelicht om zich nauwgezet te kunnen oriënteren.

Tot op heden hebben wij nog geen kandidaat gevonden die in aanmerking komt voor ons Fonds der meestbegaafden !

Wij wanhopen echter niet er eens te ontdekken en vragen de ouders en de voogden opnieuw de ambities niet te remmen hunner kinderen, die door hun vlijt en kunde de aandacht gaande maken.

Wij zijn besloten hen te steunen en hen zoveel mogelijk te helpen.

★

Alvorens te sluiten wil ik even terugkomen op de ontmiijnerseenheden.

Er is sprake dat, uit besparing, weldra hun getalsterkte zal ingekort worden.

Het hoort ons niet toe de aanpassing der getalsterkte aan de nog te vervullen taak goed te keuren. Wij stellen hieromtrent vertrouwen in de nieuwe korpsverste, die, wij twifelen er geen ogenblik aan, deze inkrimping behoorlijk en voordelig zal uitvoeren en met hart en ziel de belangen van dit handvol roemrijke overlevende ontmijners zal ter harte nemen.

Hun verdiensten zijn gekend en wij durven hopen dat men hiermede rekening zal houden en dat men ze niet op dezelfde voet zal behandelen als de andere overvalligen. Er kan voornamelijk geen sprake zijn van afzwaaiing. Men moet hun een bediening geven in een andere eenheid of aan de Staat, opdat zij een volledige loopbaan zouden hebben.

De nieuwe wet op de ouderdomspensioenen voorziet wel dat in geval van afzwaaiing zonder pensioen een overeenstemmend kapitaal moet overgemaakt worden aan de Maatschappelijke Zekerheid, maar dit is maar een gedeeltelijke oplossing van het problema dat zich voor hen stelt : zeer moeilijk werk te vinden, geen recht op werkloosheidsvergoedingen alvorens enkele maanden gewerkt te hebben, moeilijkheden met de mutualiteiten enz.

Het is van belang in het leger een kern van de ontmijningsdienst te behouden, die als zware taak zou hebben de opleiding te geven, en bijzonder deze ondervinding in ere te houden, die ten koste van zware offers werd verworven, en die eenmaal de vermaardheid onzer eenheden uitmaakte.

Alvorens te eindigen wil ik hulde brengen aan de leden van het Hoofdbestuur die mij flink hebben bijgestaan en bijzonder aan Adjt Baents voor zijn bevoegdheid en toewijding.

Ik dank Majoor Samijn, die alhoewel zeer ernstig ziek geweest zijnde, toch de nodige krachtsinspanning heeft gedaan om hier aanwezig te zijn en die nog nooit ontbrak.

Ik dank eveneens het comité van de afdeling Tervuren dat zich ingespannen heeft om de betoging van vandaag op touw te zetten. Wij zouden nochtans gewent hebben dat hun werk wat minder vertrouwelijk ware geweest en dat de resultaten ervan wat vlugger ter kennis waren gebracht van al onze leden. Maar wij stellen toch met de grootste voldoening vast dat hun inspanningen met succes bekroond werden en dat is het voornaamste.

Na deze vergadering nodigen wij U uit plaats te nemen rond de tafels die door de dienst, die voor de opleiding van onze militaire koks instaat, zo bereidwillig ter beschikking gesteld werden. Wij zijn ervan overtuigd dat deze

laatst het als een plicht zullen beschouwen ons het bewijs te leveren van de degelijkheid van het onderwijs dat zij er ontvangen.

Daarna zullen wij de installaties bezoeken van het opleidingscentrum. Het zal voor U allen een geschikte gelegenheid zijn om U de ogenblikken te herinneren waarop U kennis gemaakt hebt met de verschrikkelijke tuigen, die U onder de knie gekregen hebt en U zult tevens kunnen vaststellen dat de zorg van de S.E.D.E.E. er steeds op gericht is om zich op peil te houden van de laatste uitvindingen op dit delikaat gebied.

En om deze dag te besluiten zult U het prachtige park van Tervuren kunnen bewonderen waar voor het ogenblik een Afrikaans feest doorgaat.

Nadat de dagorde was uitgeput met de goedkeuring van de begroting en de bijdragen voor 1956, werd de vergadering opgeheven.

Vermelden we dat, zoals naar gewoonte, al onze mededelingen en uiteenzettingen in onze beide landstalen gebeurden en dat de rede van generaal Sévrin eerst volledig in het Nederlands werd voorgelezen door Majoor Samyn, die, alhoewel hij pas hersteld was van een lange ziekte, het op prijs had gesteld aanwezig te zijn.

Het traditioneel democratisch noenmaal bekroonde deze prachtige vergadering. Een flink noenmaal werd ons inderdaad bereid in de kazerne Kdt Panquin door de Kokschool van het Leger.

Vermelden we ten slotte dat dit klein banket ons werd opgediend op kosten van de Verbroedering, en dat een puik orkest zorgde voor de gepaste stemming.

*Glané par ci, par là et offert à***VOTRE DOCTEUR.**

Un docteur de mes bons amis a une bête noire : Made-moiselle DUBOIS une vieille jeune fille dont la spécialité est la consultation gratuite.

Chaque fois qu'elle rencontre mon esculape, elle y va de quelques banalités aimables, mais finit de lui parler de ses petites misères physiques, sans omettre évidemment de demander innocemment ce qu'il faut faire dans « ce cas-la ».

Mardi dernier, elle rencontre notre Docteur place du Marché.

— Bonjour Docteur. Ce que cela fait plaisir de vous voir. Dieu ce que vous avez bonne mine.

Ce n'est pas comme moi. Figurez-vous que je me sens toute drôle. Je.....

Ca va, interrompt froidement notre Docteur. Déshabillez-vous.

A NOTRE CHER MAITRE.

Jean-Claude (6 ans), fils d'un avocat qui commence à faire parler de lui, s'amuse à jouer « au train », dans le vestibule. Il a simplement pris trois chaises dans le salon d'attente réservé aux clients de son père et, les plaçant l'une sur l'autre, puis les poussant, il organise des catastrophes vraiment spectaculaires.

Mais l'heure de la consultation approche et la servante lui enlève son matériel pour le remettre dans le salon.

S'amène un client.

Le papa de Jean-Claude a téléphoné qu'il ne rentrerait pas avant au moins une heure.

— J'ai fait attendre ce monsieur au salon, dit la servante à Madame.

— Mais il va s'ennuyer à mourir, s'exclame celle-ci, il n'y a plus une seule revue à feuilleter.

Et Jean-Claude intervint :

— S'ennuyer à mourir ?..... Il a toutes les chaises.

A NOTRE AUMONIER

M. le Curé fait passer un examen à ses jeunes ouailles. Il interroge Mimile.

— Qu'est-ce qui est arrivé à Adam et Eve ?

— Ils ont été chassés du Paradis.

— Très bien. Pourquoi ?

— Parce qu'ils avaient commis un péché

— Quel péché ?

— le péché... heu le péché...

Allons, le péché o... Ori...

Alors Mimile triomphant :

— Le péché horizontal.

A UN DE NOS GRANDS CHEFS

Une société de tempérance a persuadé un de nos grands Chefs de laisser placarder dans les chambrées des pancartes

portant ces mots « L'alcool est un poison; il tue à coup sûr ».

Le lendemain de l'affichage, on pouvait lire sur l'une des pancartes cet ajout manuscrit : « Le soldat belge n'a pas peur de la mort ».

A UN DE NOS « BLEUS ».

Bastin, sous les armes depuis quinze jours, a été appelé au rapport de son Commandant pour une peccadille. Il se fait sermonner comme il se doit.

Après la mercuriale, dans un garde-à-vous impeccable, il demande :

— Plus rien à vos ordres, mon Commandant ?

— Non. Appelez-moi Lambert.

Bastin n'en croit pas ses oreilles et bafouille :

— Heu..... plus rien à vos ordres, Lambert ?

A CERTAIN DEMINEUR, BIEN CONNU DE NOUS TOUS

Le lendemain de la veille, je le rencontre :

— Et alors ? Ca va mieux qu'hier ?

— Hein. Quoi hier ?

— Tu avais une drôle de tamponne hein.

Moi ?

— Et comment. Tu t'est même levé dans le tram pour offrir ta place à une dame.

— Et après ? Qu'est-ce que cela prouve ?

— Il n'y avait que nous deux à l'intérieur ?

APPEL AUX SECTIONS

Je demande aux Sections de me faire parvenir tout ce qui peut intéresser leurs membres : les jours et lieu de leurs réunions, les compte-rendu de leurs séances, la relation de leurs manifestations diverses, etc.

A TOUS LES DEMINEURS —

Ce bulletin est votre ami.

Il se tient à votre disposition pour tout ce qui peut vous intéresser.

Posez lui les questions qui vous embarrassent : il s'efforcera de vous répondre et de vous donner toute satisfaction.

Faites lui parvenir vos anecdotes, vos histoires drôles.

Celles qui seront classées, recevront en fin d'année leur récompense.

Et maintenant, chers amis démineurs, j'attends avec impatience le plaisir de vous lire.

Tout ce qui se rapporte à ce bulletin peut être adresser à M. BONMARIAGE, avenue Albert Giraud, 105 SCHAERBEEK

Onze Algemene Vergadering van 24 Juni 1956

PROGRAMMA

- 9 u. Bijeenkomst in het lokaal « Het Strijderhuis » (Grote Markt).
 9 u. 30 Mis in de militaire kappel.
 10 u. 15 Neerleggen van bloemen aan het Standbeeld aan de Doden.
 10 u. 30 Algemene Vergadering in de lokalen van « Het Strijdershuis ».
 12 u. 30 Aperitief.
 13 u. Gezamenlijk eetmaal in de lokalen van « Het Strijdershuis ».

De leden die in regel zijn met hun lidkaart 1956, worden uitgenodigd gratis deel te nemen aan ons democratisch banket, op voorwaarde dat ze de secretaris verwittigen vóór 14 Juni.

De andere personen die wensen deel te nemen moeten vóór 16 Juni de som van 65 frank (prijs van het eetmaal) storten op de P.C.R. 427742 van Kdt Desaegher, Torhoutsteenw., 18, St-Andries-Brugge. Allen op post. Geen wegblijvers.

ALLEN TE BRUGGE OP 24 JUNI 1956.

Het inrichtingscomité.

UITNODIGING

Het Hoofdbestuur heeft de eer al de leden van de Verbroederij der Ontmijners van België uit te nodigen de Algemene Vergadering bij te wonen, die zal plaats hebben, op 24 Juni aanstaande.

D A G O R D E

Toespraak door de voorzitter;
 Verslag van de schatbewaarder;
 Verslag van ed commissarissen.
 Ontlasting der beheerders;
 Verkiezingen;
 Vaststellen van het lidgeld 1957;
 Begroting van 1956;
 Diversen.

VERKIEZINGEN

De hiernavolgende leden van het hoofdbestuur zijn uittredend en herkiesbaar :

SAMIJN Emile; GEORGE; VANDERICK; LINDEN;
 PIERREUSE; BONMARIAGE.

Commissarissen : MASSET, MALCHAIR, ITTERS.

Rekeningen 1955

INKOMSTEN

Lidgeld	29.317,20
Feesten, toelagen, giften	3.100,—
Terugbetalingen	3.995,75
Nationaal gedenkteken	19.933,25
Intrest titels	70.438,—

126.784,20

Balans

142.334,40

Bezit op 31-12-1954

Postcheckrekening	31.653,78
Bankrekening	62.216,24
Schatbewaarder	819,30

94.689,32

UITGAVEN

Hulp, gewonden, enz.	26.576,50
Overlijden	3.000,—
Studiën	22.144,—
Wezen 1e Communie	8.000,—
Sinterklaas	21.000,—
Lidgeld V. V. V.	5.662,—
Bulletin	11.491,—
Algemene Vergadering	14.427,50
Administratiekosten, taksen, bureel- materiaal	20.130,40
Voorschotten	8.000,—
Bank, onkosten	1.903,—

142.334,40

Bezit op 31-12-1955

Postcheckrekening	8.289,08
Bankrekening	70.490,24
Schatbewaarder	359,80

79.139,12

Batig saldo

94.689,32

Op de Algemene vergadering zullen deze rekeningen toegelicht worden.

Buiten het hierbovengemeld bezit van 79.139,12 fr heeft de Verbroederij nog voor 1.550.000 fr, nominale waarde, titels van de Staat.